

Smaranda Oțeanu Bunea stăpânește alchimia succesului!

(Daniela Caraman Fotea, 16 mai 2012)

Cum altfel s-ar putea explica impactul fiecărei premiere de la Opera Comică pentru copii? Nu am văzut spectacol fără standing ovations...

Premiera de lună mai 2012, **DIAMANTUL ȘI GÂSCA**, îngemănează ingrediente savuroase: un personaj care traversează imperturbabil timpurile – **Sherlock Holmes**, secondat de nelipsitul Dr. Watson, dezleagă misterul unei bijuterii prețioase ajunsă în stomacul unei... găște. Celebrele personaje ale lui Sir **Arthur Conan Doyle**, beneficiind neconținut prin tipar, film, televiziune, de un public mereu înnoit și rămas fidel, au devenit la noi, eroi de... musical! Compozitor, **Roman Vlad**. Îl reîntâlnesc în vizibilă maturitate a substanțialității melodice. De necrezut este un șlagăr.

Idea montării, insolită, ca atare atrăgătoare, constă în alternarea muzicii originale cu prelucrări după celebritate dansuri scoțiene. De la debut, Scotland the brave mi-l readuce în memorie pe Rod Stewart cu binecunoscuta sa costumație – kilt-ul, ținută exploatată cu ingeniozitate de **Viorica Petrovici** pentru corpul de balet al Operei Comice. În coregrafia **Simonei Tiron**, tinerii dansatori prezintă evoluții sugestive, foarte gustate de cei mici, familiarizați – după turneele ultimilor ani, cu mișcările grațioase ale folclorului insular. **Daniel Manea** și **Ionuț Bîrjovanu** s-au remarcat prin măiestre entre-chat.

Echipa solistică este performantă: **Nicolae Lupu** - Sherlock, **Andrei Lazăr** - Watson, **Ioana Damian** și **Raluca Oprea** - precupețele, **Daniel Filipescu** - Baker, grupul copiilor - **Roberta, Ana, Teddy, Bogdan**, evoluează într-un du-te-vino scenic în perpetuu – o virtute care dă viață derulării subiectului, în deplină armonie cu desenul baletului. Totul „curge” firesc și datorită ingeniozității cu care **Valentin Racoveanu** și **Mădălina Florescu-Korg** au semnat un aranjament armonic și ritmic colorat sonor fără distorsiuni (desigur sub bagheta vegheantă a Smarandei).

Pe această partitură consonantă (virtute cu atât mai relevantă cu cât există și rap și sugestii jazz-istice în parcurs), regia și-a pus o benefică amprentă: reunirea unor maeștri este semnificativă: **Stela Popescu** – „ochiul” global, consultant – regizorul **Cristian Mihăilescu** – asumându-și ca întotdeauna în demersurile lui – softul, asistenții de regie **Valentin Racoveanu** și **Ioana Damian**. Ideea lui Racoveanu privind manevrarea pe spațiul scenic a tarabelor mobile (purtând trufandale și desigur ...găște), în funcție de momentele acțiunii, ba pentru a auzi mai bine ce discută personajele, ori pentru a crea mișcarea necesară ritmului acțiunii, este salutară. Bravo, Racoveanu! Nu pot omite nici performanța lui **Valentin Tiron** – Hoțul diamantului. Talentului, charismei lui comice naturale, spectacolele Operei i-au oferit întotdeauna cea mai generoasă matrice de afirmare.

Așadar, un nou spectacol care se încheie cu... părerea de rău a prea puținului văzut și ascultat. S-ar fi dorit continuarea actului artistic. Împlinirea dorinței fiind la îndemână: revenirea la o nouă reprezentație. Așa le spuneau și copiii însoțitoarelor. Se întâmplă, pentru că și la noua premieră, au intrat în acțiune, discret, flerul, alchimia subtilă dar aducătoare de succes ale Smarandei, omul de muzică și teatru atât de dăruit artei pentru copii.